

RECÉS D'ACO - dissabte 16 de febrer de 2019

Parròquia de Sant Paulí de Nola

1.- Presentació del Recés: “Aneu per tot arreu i doneu fruit”.

2.- Pregària.

O Verb! O Crist! Que en sou de bell! Que en sou de gran!

Feu, o Crist, que jo us conegui, que jo us estimi.

Ja que sou la llum feu-me'n arribar un raig al fons del meu pobre esperit, perquè us pugui veure, perquè us pugui comprendre.

Deixeu-me clavar la mirada en vós, bellesa infinita.

Veleu una mica la vostra esplendor, perquè els meus ulls usa puguin contemplar, perquè us pugui contemplar tal com sou.

Obriu les meves orelles a la vostra Paraula divina, perquè pugui sentir la vostra veu, perquè pugui meditar els vostres ensenyaments.

Obriu el meu esperit i la meva intel·ligència, per tal que la vostra Paraula penetri fins al meu cor i així pugui fruir-ne i comprendre-la.

Poseu en mi molta fe en vós, perquè totes les vostres paraules siguin per mi una llum que m'il·lumini i em faci venir a vós i seguir-vos per tots els camins de justícia i de veritat.

O Crist! O Verb!

Vós sou el meu Senyor i el meu únic Mestre. Parleu, que us vull escoltar i vull practicar la vostra Paraula que séu que ve del Cel.

La vull escoltar, la vull meditar, la vull posar en pràctica, perquè en la vostra Paraula hi ha la vida, la joia, la pau i la felicitat.

Parleu, sou el meu Senyor i el meu Mestre, no vull escoltar ningú més.

3. Textos bíblics i treball personal.

Jesús crida i "inicia" a un grup de pescadors i els converteix en "pescadors d'homes".

Lluc 5,1-11 En una ocasió, Jesús es trobava vora el llac de Genesaret, i la gent s'apinyava al seu voltant per escoltar la paraula de Déu.

² Llavors veié dues barques amarrades vora l'aigua; els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes.

³ Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i instruïa la gent de la barca estant.

⁴ Quan acabà de parlar, digué a Simó: «Tira llac endins i caleu les xarxes per pescar.»

⁵ Simó li respongué: «Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem agafat res; però, ja que tu ho dius, calaré les xarxes.»

⁶ Ho feren així, i van arregar tant i tant de peix que les xarxes se'ls esquinçaven.

⁷ Llavors van fer senyal als companys de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les dues barques que quasi s'enfonsaven.

⁸ Simó Pere, en veure-ho, es llançà als genolls de Jesús dient: «Aparta't de mi, Senyor, que sóc un pecador!»

⁹ Veient una pesca com aquella, ell i tots els qui anaven amb ell no se'n sabien avenir,

¹⁰ i igualment passà amb Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. Jesús digué a Simó: «No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes.»

¹¹ Ells tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el van seguir.

Fixem-nos en el procés que segueix Jesús, en les actituds dels diversos personatges, en el dibuix que es dona del que implica ser deixeble de Jesús.

Marc 4,1-20 Jesús es posà altra vegada a ensenyar vora el llac. Es reuní tanta gent entorn d'ell, que va haver de pujar en una barca. S'assegué a la barca, dintre el llac, i la gent es quedà a terra, vora l'aigua.

² Ell els ensenyava moltes coses en paràboles. Tot instruint-los deia:

³ «Escolteu: Un sembrador va sortir a sembrar.

⁴ Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí; vingueren els ocells i se la van menjar.

⁵ Una altra part va caure en un terreny rocós, on hi havia poca terra, i de seguida va germinar, ja que la terra tenia poc gruix;

⁶ però, quan sortí el sol, recremà la planta, i es va assecar, perquè no tenia arrels.

⁷ Una altra part va caure enmig dels cards; els cards van créixer i l'ofegaren, i no va donar fruit.

⁸ Però una part de les llavors va caure en terra bona, i va pujar i va créixer fins que donà fruit: unes llavors van donar el trenta, unes altres el seixanta, unes altres el cent per u.»

⁹ I deia: «Qui tingui orelles per a escoltar, que escolti.»

¹⁰ Quan la gent se'n va anar i Jesús s'hagué quedat sol, els qui eren al voltant d'ell juntament amb els Dotze li preguntaven sobre les paràboles.

¹⁴ El sembrador sembra la paraula.

¹⁵ Els uns són els d'arran del camí, on és sembrada la paraula; quan l'han escoltada, tot seguit ve Satanàs i s'enduu la paraula sembrada en ells.

¹⁶ Els altres són els de la llavor sembrada en un terreny rocós; així que escolten la paraula, de seguida la reben amb alegria,

¹⁷ però no tenen cap arrel dintre d'ells, són inconstants: tan bon punt la paraula els porta tribulacions o persecucions, sucumbeixen tot seguit.

¹⁸ Els altres són els de la llavor sembrada enmig dels cards; aquests són els qui escolten la paraula,

¹⁹ però les preocupacions d'aquest món, la seducció de les riqueses i les altres cobejances els envaeixen i arriben a ofegar-la; per això no dóna fruit.

²⁰ Els darrers són els de la llavor sembrada en terra bona; aquests escolten la paraula, l'acullen i donen fruit: uns el trenta, uns altres el seixanta, uns altres el cent per u.

Aquest text ens ensenya quelcom sobre el procés d'iniciació? Quina és la llavor que sembrem a l'ACO? Amb quines terres o situacions ens trobem que faciliten o dificulten la iniciació?

La iniciació es produeix en un context de moviment, és la incorporació a un cos dins el conjunt del cos de l'Església.

1Corintis 12,31 ¹² El Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres: tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos.

¹³ Tots nosaltres, jueus i grecs, esclaus i lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos, i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit.

¹⁴ Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts.

¹⁵ Si el peu deia: «Com que no sóc mà, no sóc del cos», no per això deixaria de ser del cos.

¹⁶ I si l'orella deia: «Com que no sóc ull, no sóc del cos», no per això deixaria de ser del cos.

¹⁷ Si tot el cos fos ull, com podria sentir-hi? Si tot el cos fos oïda, com podria olorar?

¹⁸ Però Déu ha distribuït en el cos cada un dels membres de la manera que li ha semblat.

¹⁹ Si tot el cos es reduís a un sol membre, on seria el cos?

²⁰ Així, doncs, els membres són molts, però el cos és un de sol.

²¹ L'ull no pot dir a la mà: «No em fas cap falta», ni tampoc el cap als peus: «No em feu cap falta.»

²² Ben al contrari, els membres del cos que semblen més febles són els més necessaris;

²³ els que ens semblen menyspreables, els cobrim amb més honor; i els que tenim per menys decents, els tractem amb una decència

²⁴ que no necessiten els membres més decents. Déu ha disposat el cos de tal manera que ha donat més honor als membres que més en necessiten,

²⁵ perquè en el cos no hi hagi divisions, sinó que tots els membres tinguin la mateixa sol·licitud els uns pels altres.

²⁶ Per això, quan un membre sofreix, tots els altres sofreixen amb ell, i quan un membre és honorat, tots els altres s'alegren amb ell.

²⁷ Doncs bé, vosaltres formeu el cos de Crist, i cadascú n'és un membre.

²⁸ En l'Església, Déu ha posat, en primer lloc, apòstols; en segon lloc, profetes; en tercer lloc, mestres; després, els qui tenen poder

d'obrar miracles; després, els qui tenen el do de guarir, d'ajudar els altres, de guiar-los, de parlar en llengües.

²⁹ ¿Són tots apòstols? ¿O tots profetes? ¿O tots mestres? ¿Tots fan miracles?

³⁰ ¿Tenen tots el do de guarir? ¿Tots parlen en llengües? ¿O tots les saben interpretar?

³¹ Anheleu, però, els dons més grans.

*Quina és l'aportació d'ACO al conjunt del cos de l'Església?
Què ens implica això als i les militants per donar testimoni del
que vivim en el moviment?*

Què ens suggereix el text o textos que hem treballat de cara a la iniciació del moviment? Quines actituds ens demana de cara al treball que estem fent aquest curs?